

FARKAS ÁRPÁD

Körhinta

*Rézerdők rezgése, lombhavazás
zizzen a kéményre, füstöl a ház;
szigorú szél kél, körhintán száll
szétzilált konttyal körbe a táj.*

*Süvítő ősz lesz és nyeritenek
jól patkolt kancák, patkószegek
pengése vásik — szárnyas lovak
nyihogják körbe a Kárpátokat.*

*Avarban-derékig Héttörpe-Én,
tűnik, hogy lengek „a mesék tején”.
Lehet, csak valaki játszik velem,
lehet, nem ősz ez, csak történelem.*

BARI KAROLY

Motyogva

*Mintha nem történt volna semmi,
dolgozik szívem: a magánytól kipirosodott
napszámoskölyök, erek nyílveesszőivel
átlóve is, mindhalálomig, ámen, tulipánagancsos kakasok
káromkodásaival teleirt levelek: zúzos hajnalok
érkeznek, pecsétnek rájuk akasztva
lakatlan aranybolygó:
sugaras hatalmával
arcomra rárontana, aranykövé átkozna,
ha észrevenne, ám virágtalan ablakomat
bolyhos fagy maszatolja: nem lát be rajta
senki, a zúzmaratránon zuzorgó ősz sem: rókanyüszítés-körmeivel*

hiába karcogtatja, sovány lovat hajkál a kék lábú cigánylány,
dörejlik ostorától a ködszagú erdő, vad, rekedt torkú
madarak ordítanak föl félelmükben: pillái vastúit
felgyújtott szemén tüzesíti a lány, hervadhatatlan
hozomány: a szegénység örökzöld rozmaringága
senkit nem csábít, messzire kikerülök
az asszonyért nyikorgó cigányszekerek,
ősz van, őszidő, zúzos hajnalok járnak
csak erre, ébentollú magas éjszakák,
fiatal koldus, ülök szobám földjén,
s réztányéromat zengetem
elmulatott verseimet
motyogva.

